“De Wekker”, januari 1958, 11e jaargang, nummer 11.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

11e jaargang - januari 1958 - nr 11

WERKPLAATS EN KANTOOR

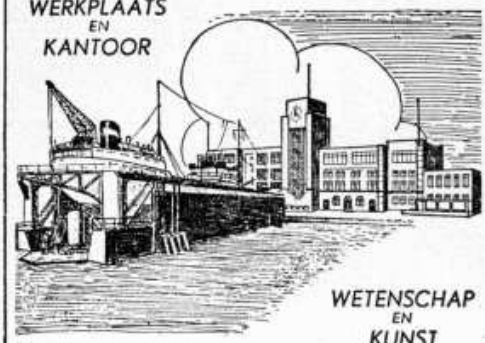

WETENSCHAP EN KUNST

De Wekker

Maandblad van de Vereniging van Personeel in dienst bij De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij N.V. en Scheepsbouw Mij „Nieuwe Waterweg" N.V. W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Veertig jaren bij R.D.M.

Groot was de belangstelling op 4 januari j.l. bij de viering van het 40-jarig ambt van onze chef-loonadministratie, de ons allen bekende heer Tijssen, hetgeen niet te verwonderen is omdat hij, met nagenoeg alle afdelingen van ons bedrijf, zijn bemoeienis had.

Als naaste medewerker van de heer Tijssen verwelkomde de heer Verkaik de jubilaris met echtgenote en dochter en wenste hem van harte geluk op deze dag. Met enkele woorden herinnerde hij er aan dat de heer Tijssen door zijn energie en doorzicht als stuurman, en spoedig daarna als kapitein, het schip vaak door ondiep water en branding, altijd veilig heeft weten binnen te loodsen.

De heer Brüning, sprekende namens de jubileumfeestcommissie, voelde zich tussen twee vuren staan. „Je moet niet alles aan je baas zeggen", zo meende hij, „maar ook niet te weinig, om niet in conflict te komen met je collega's. Naast vele goede jaren heeft U ook minder prettige en ongunstige tijden beleefd. U kwam bij de R.D.M. tegen het einde van de eerste wereldoorlog; daarna volgden o.a. stakingen en malaise, die de loonafdeling veel werk bezorgden. De beste, doch

ook de drukste jaren zijn ongetwijfeld die van na de tweede wereldoorlog geweest, gezien de grote uitbreiding van werkzaamheden op sociaal gebied."

Namens het personeel van de afdelingen R.D.M. en N.W. bood hij de jubilaris een fraaie radiokast met platenwisselaar aan en vereerde hij mevrouw Tijssen met een luxe sortering bonbons, origineel verpakt in een miniatuur brandkast. Een album met handtekeningen completeerde de geschenken.

De heer Dedert kreeg hierna het woord en vertolkte namens vele collega's, waarvan zelfs enkele gepensionneerden, zijn gevoelens voor de jubilaris. Kernachtig was zijn toespraak, zonder franje, van man tot man:

„Ik ga niet zeggen dat.... want dat is niet nodig, iedereen weet dat toch wel, ik ga wat doen, dat is veel leuker. Ik ga je namens de collega's een cadeautje geven. Van de loonafdeling kreeg je de grammofoonset, van ons krijg je de platen. De grote vraag voor ons was, welk genre. We legden ons oor te luisteren en kwamen tot de slotsom dat je een groot liefhebber bent van de moderne muziek. Dit maakte aan onze moeilijkheden een eind en we kochten een pracht collectie moderne platen, waaronder Rock and roll, enz. Ik zal je een fragment uit de parel van deze collectie laten horen." Toen schalden door de zaal de wilde kreten van „Schelvis" Presley's Tutti Frutti, waarna zich op het gelaat des heren Tijssen een diep afgrijzen weerspiegelde. Teneinde de jubilaris voor een algehele instorting te behoeden werd deze plaat zeer snel gestopt. „Neen heer Tijssen, dat was slechts een grap. Wij wisten wel beter dat dit niet Uw muziek is en daarom krijgt U van ons een waardebon van ruim *f* 340,—, dan kunt U zelf uitzoeken." Mevrouw Tijssen werd voor haar aandeel in het werk van haar echtgenoot verblijd met een sierlijke Delfts-blauwe bonbonnière. Ook bij deze geschenken werd een herinneringsalbum gevoegd, waarna de heer Dedert eindigde met het geven van „een stevige poot", mede namens de collega's.

Namens een kleine groep van de boekhoudafdeling „die de heer Tijssen bijzonder sympathiek gezind is", overhandigde de heer De Rooy, na de jubilaris te hebben geluk gewenst, een zeer mooie vaas.

Nog was dit niet het einde. De ondernemingsraad,

bij monde van de heer Daane, sprak ook een „hartig" woordje tijdens deze bijeenkomst. Een door hem aangeboden Delfts-blauw wandbord was het zichtbare bewijs van welgezindheid en waardering.

De voorzitter van W.E.K. dankte de heer Tijssen voor de grote steun die de personeelsvereniging, allereerst van hem, en niet het minst van de loonafdeling, mocht ontvangen en beloofde dat 's middags, gedurende een receptie in Courzand, de humorist Frans Vrolijk en het amusementsorkest Melodie & Rhythme de stemming er in zouden houden.

Onze kassier, de heer Van Walsum, afgevaardigde van de reisclub „Ochtendgloren", bracht, na een kort humoristisch verslag over één der reizen, de heer Tijssen zijn „poesje" in de vorm van een fles „cognac fine", in speciale verpakking.

Tot slot kreeg de jubilaris zelf gelegenheid iets te zeggen. Het is begrijpelijk dat, na het aanhoren van zoveel waarderende woorden, het hem niet lukte veel te zeggen. Toch dankte hij allen hartelijk en ook zeide hij zeer verrast en erg blij te zijn met de geschenken, waarvoor hij alle schenkers van harte dankte.

Daarna had de heer Tijssen heel wat handjes te drukken, doch dat geschiedde onder de tonen van vrolijke grammofoonmuziek, die deze huldiging besloot.

OOK U KUNT

DOOR HET BOUWEN VAN HUIZEN

GELD VERDIENEN

De Nationale Woningbouwlening 1957 is bij de eerste aanloop een succes geworden, maar daarmee zijn de moeilijkheden nog volstrekt niet opgelost.

Het woningtekort is in Rotterdam stadsplaag nr. 1. De behoefte aan middelen voor de financiering blijft onveranderd groot en het streven van de regering is er dan ook op gericht om werkelijk de gehele bevolking bij de voorziening in die behoefte te betrekken.

Het zijn geen offers, die daarvoor worden gevraagd. Door de kleine en allerkleinste coupures kan werkelijk iedereen, die een bedragje kan afzonderen, meehelpen het resultaat op te voeren. De voorwaarden zijn aantrekkelijk. Het bezit groeit geregeld aan en de opzij gelegde som is op het moment, dat zij moet worden benut, veel groter geworden. En wat aldus door rente-op-rente aan inkomen wordt genoten, zal bovendien door de fiscus nog op bijzondere wijze worden ontzien.

Wat ons nu genoopt heeft de gastvrijheid van de redactie in te roepen is de mogelijkheid om bij het kopen van rentespaarbrieven voorkeur uit te spreken voor besteding van de gelden in een bepaalde gemeente. Wat in Rotterdam is tot stand gebracht mag niet de ogen doen sluiten voor hetgeen nog moet gebeuren en dus is het niet nodig te betogen in welke richting de voorkeur van onze stadgenoten dient te worden geleid!

Om het deelnemen in de lening voor iedereen gemakkelijk te maken zijn de rentespaarbrieven behalve bij de banken en bij de commissionairs in effecten nu ook bij de gemeenteontvanger ten stadhuize en op de hulpsecretarieën verkrijgbaar gesteld. Op de postkantoren kan men voorts de bouwzegels kopen. Alle inlichtingen daarover worden aan de loketten verstrekt.

De woningnood is een zo groot en ingewikkeld probleem, dat daartegenover het gevoel van machteloosheid bij de enkeling bijzonder drukkend is. Toch kan ditmaal dit gevoel worden doorbroken. Eenieder, die normale inkomsten geniet, kan nu tot 1 maart a.s. werkelijk wat doen.

Het Comité „Rotterdam 1960",
Mr. G. E. van Walsum,
ere-voorzitter.
Mr. K. P. van der Mandele,
voorzitter.

P.S. Een rentespaarbrief, door U gekocht voor 100%, kunt U in 1962 verzilveren tegen 125%, of in 1966 tegen 150%, in 1971 zelfs tegen 200%. Uw geld zal dus in dat laatste jaar verdubbeld zijn. Bovendien kan men, indien men het geld nodig heeft, de rentebrief te allen tijde bij een behoorlijke bank verkopen, tegen de dan geldende koers.

Red.

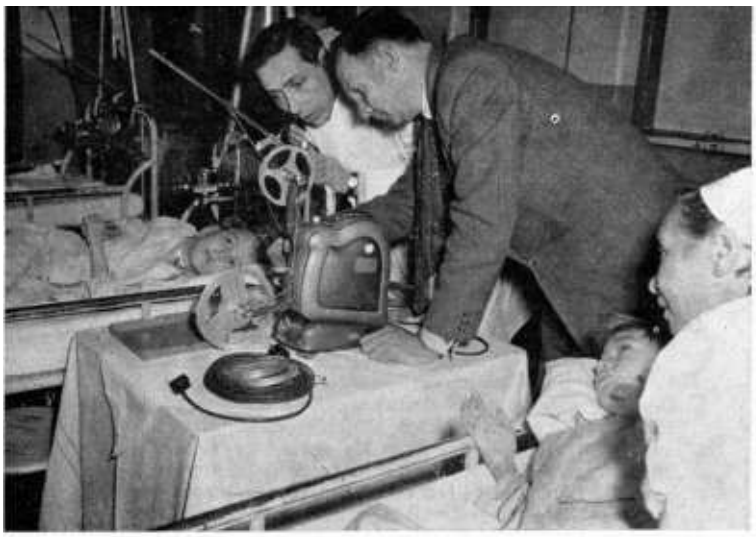

Jij, met je lieve kindersnoetje,
Maar zonder kracht meer in je voetje,
Jij, met je hunkerende ogen
En handjes, die zich niet bewogen
Als ik iets gaf.

Jij, met je donkerblonde lokken,
Die niet kan spelen met je poppen,
Jij met je armpjes, och zo teer,
Wanneer komt toch die kracht eens weer?
Ik moet je helpen.

Jij kunt alleen nog kindervreugde
beleven slechts in je geheugen,
Jij fluistert zacht, wel duizend keer:
Zou ik weer lopen, nog één keer?
Kunt U mij helpen?

Actie „HENNY"

Er zijn heel veel oorzaken, die ons er toe deden besluiten nog even door te gaan met de actie „HENNY". Eén ervan is dat, toen onze plastic-pijp vol was, (een bedrag van *f* 717,17) er nog zoveel afdelingen waren die de pijp graag een poosje onderdak wilden geven. Een andere reden is dat één van onze vrienden, nadat hij met iemand had gesproken, een bedrag van *f* 50,— voor onze actie meebracht. Dit bedrag werd bij het uitreiken van prijzen op de tentoonstelling van postduiven van de P.V. „De Vrijheid" bijeengebracht. Bij de aankoop van de filmprojector heeft de N.V. „Foka" ons niet alleen een filmprojector verkocht, maar zij gaf de koffer en het projectie-scherm erbij cadeau, met de toezegging van nog meer.

De heer Mulder (toezicht R.D.M. 300) verleende ons zijn medewerking bij één en ander met een verbluffend resultaat.

En nog meer daadwerkelijke hulp wordt nog steeds geboden. Wij kochten bij de bekende boekhandel (de firma B. te Charlois) enkele boeken. De heer B. nam hiervan meer dan de helft van de prijs voor eigen rekening en zou ook nog meer helpen. Inspecteur Lolkema van de Batavier-lijn brengt voor een ziekenhuis weer een leesapparaat mee.

U ziet wel, wij moeten doorgaan en het is ook nodig, dat weet ieder die van dichtbij of van verre iets van de hulpbehoevende patientjes heeft gezien of vernomen.

En toch zijn er nog zoveel onder ons die deze hulp niet nodig achten. Die zeggen: „Laat de.... er maar voor zorgen" en noemen dan de naam van een of andere instantie, de regering, de burgemeester of de directie van de R.D.M.

Ik weet niet of zij, die zo denken, het ook wel zo menen, maar mocht dat zo zijn, dan hoop ik dat zij nooit de hulp van anderen voor zichzelf of hun kinderen nodig zullen hebben.

En heus, die hulp hebben zij, evenals wij allen op één of ander tijdstip in ons leven, soms hard nodig in welke vorm dan ook en dan is die hulp er ook, al vragen wij er niet om. Op dit terrein wil ik me nu echter niet begeven. Misschien dat het volgende iets tot uitdrukking brengt van wat zovelen voelen, als zij zich het lot van de hulpbehoevenden indenken.

Ach kindje, dat zoveel nog lijdt,
Om wie ons hart zo bitter schreit,
Dat wij van onze eigen krachten,
Iets kunnen geven.

Dit is slechts een schamele poging om U iets te laten weten van wat er bij zovelen omgaat, wanneer zij met de wel zwaar getroffen patientjes in aanraking komen.

Gelukkig zijn er een groot aantal ogenschijnlijk „harde" scheeps- en machinebouwers, die een zacht plaatsje voor de hulpbehoevenden in hun binnenste hebben. Het heeft zelfs bij velen iets wakker geroepen, wat U op de contact-avonden van W.E.K. nader uiteengezet wordt.

Rest mij nu nog U te vertellen dat nr. 559 nog steeds zijn of haar schilderij niet heeft afgehaald. Tot 5 febr. 1958 is daar nog gelegenheid voor; daarna vervallen alle rechten.

U vindt in dit blad een brief en enkele foto's van het Zuiderziekenhuis.

De leermeesters en leerjongens van de N.W. zullen uit de brief van Dr Van Weerden wel begrijpen hoe hoog hun bijdrage in de actie „HENNY" wordt gewaardeerd.

Tot de volgende keer.

W.J.W.

ZUIDER ZIEKENHUIS
ROTTERDAM

Rotterdam, 24 december 1957

Zeer geachte heer Wagemaker,

Het is mij uitermate moeilijk onder woorden te brengen wat er in ons, patiëntjes en staf van het Zuider Ziekenhuis, omging toen U met Uw deputatie van de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij ons gisteren een bezoek bracht en ons bij die gelegenheid een fraaie pick-up met platenkast, alsmede een volledige filmprojector met toebehoren aanbood.

Wij waren even sprakeloos. Hiermee is een lang gekoesterde wens in vervulling gegaan. Niet alleen, dat deze filmprojector voor de zo hoogst noodzakelijke verstrooiing van onze patiëntjes kan zorgen, ook bij hun onderwijs zal dit geschenk voor hen van onschatbare waarde blijken te zijn.

Ik mag U, dames en heren van De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij, namens deze patiëntjes en de leden van mijn staf mijn grote erkentelijkheid uitspreken voor dit wel zeer fraaie Kerstgeschenk.

Verblijvend,

met gevoelens van de meeste hoogachting,

G. J. van Weerden,
Patho-physioloog en
Hoofd Beademingskliniek.

DE BETEKENIS VAN DE

BESTEDINGSBEPERKING

Naar aanleiding van het artikel in ons novembernummer maakt één van onze geachte lezers de opmerking dat wij de „politiek" maar moeten overlaten aan de plaatselijke of landelijke bladen. Hij meent dat dit artikel niet in De Wekker hoort, omdat ons devies luidt: „Werkplaats en kantoor" en „Wetenschap en Kunst."

Vermoedelijk verwart inzender „politiek" met „partij-politiek". Aangezien echter het bedoelde artikel met dit laatste niets te maken heeft, doch wel degelijk met „wetenschap", omdat wij onze lezers trachten voor te lichten omtrent belangrijke zaken die ons allen, dus ook alle partijen, aangaan, kunnen wij zijn inzicht in deze niet delen. De „politiek" van De Wekker" is: buiten „partij-politiek" blijven.

Red.

BAAS DOUW MET PENSIOEN

Het gebruikelijke: „na van die en die datum bij de R.D.M. in dienst te zijn geweest" laat ik achterwege, want dat kunt U hierna lezen onder „afscheid".

Velen waren aanwezig bij het afscheid nemen van baas Douw, waartoe men op zaterdag 21 december 1957 te 12 uur was bijeengekomen in het Leslokaal Leerschool.

Baas Boelhouwers verwelkomde de scheidende die, vergezeld van 2 dochters, 1 zoon, 1 schoondochter en 1 schoonzoon, even na twaalven arriveerde.

In zijn welkomstwoord drukte baas Boelhouwers zijn spijt uit over het wegens ziekte niet aanwezig kunnen zijn van mevrouw Douw; hij wenste haar spoedige beterschap toe en onderstreepte zijn wens door haar, via haar aanwezige oudste dochter, een boeket bloemen aan te bieden.

Baas Boelhouwers kondigde verschillende sprekers aan, waarvan de heer Jonker de rij opende. Deze zei dat „baas Douw niet maar zo een gewoon iemand was die wegging", wat bleek uit de grote belangstelling, ook van buiten het bedrijf. Hij bracht diverse voorvallen en eigenschappen van baas Douw in herinnering en zei dat, ondanks de vele moeilijkheden die er zich in de loop der jaren voordeden, alles altijd weer in orde kwam door de vriendschappelijke samenwerking. Er mocht wel eens wat haperen door de grote verschillen in karakter van de betrokkenen, hetgeen in een wereldbedrijf helemaal niet verwonderlijk is, er mocht wel eens een hard woord vallen, altijd vond men elkaar weer en altijd kwam het werk in orde. Baas Douw heeft er hard aan meegeholpen de naam van de R.D.M., ook bij de Kon. Marine, hoog te houden. Heer Jonker dankte hem voor alles wat hij voor de R.D.M. heeft gedaan en wenste hem nog veel jaren welverdiende rust toe.

Heer Jongbloed bracht hierna baas Douw dank voor de goede samenwerking, memoreerde wat er dikwijls allemaal bij nacht en ontij moest worden klaargespeeld en prees het vakmanschap van baas Douw. Uit de warme woorden van waardering bleek zeer duidelijk de grote vriendschap tussen beiden.

De heer Mulder, gepensioneerd hoofdwerktuigkundige van de Nieuw Amsterdam, thans technisch adviseur der H.A.L., bracht baas Douw dank voor het vele goede werk, speciaal op de Nieuw Amsterdam verricht en vroeg zich af of alles wel zo goed zou hebben gelopen als baas Douw er niet was geweest. Hij dankte voor de prettige samenwerking, overhandigde hem een waardebon „omdat hij de maat van baas Douw niet wist" voor een paar handschoenen, een langspeelplaat en een kist sigaren, „omdat er indertijd last was geweest met sigaretten".

Ook uit de woorden van dhr Mulder bleek duidelijk de grote waardering voor de prestaties van baas Douw.

Ook de thans gepensioneerde chef-monteur van Van Rietschoten & Houwens, de heer Schrier, kwam baas Douw ten afscheid de hand drukken, ook hij dankte hem voor de prima samenwerking en overhandigde hem een „geschenk onder couvert".

Baas Boelhouwers overhandigde hierna aan baas Douw een met vele voorvallen uit diens loopbaan fraai geïllustreerd gedenkboek en las een groot, ook in het gedenkboek voorkomend gedicht voor, waarvan de heer Verschoor de geestelijke vader was.

Ik merk dat mijn verslag van dit afscheid lang wordt, ik kan niet alles weergeven en zal daarom volstaan met te zeggen dat baas Boelhouwers, die de gang van zaken bij dit afscheid voortreffelijk leidde, veel vriendelijke woorden sprak tot baas Douw, zijn nauwkeurigheid van werken roemde, ook zijn humor en collegialiteit. Hij wist dat baas Douw een hobby had en overhandigde hem een groot pak, waaruit onder hilariteit een „dummy" kooi met dito vogel te voorschijn kwam. Er was echter intussen een werkelijke vogelkooi met levende inhoud thuisbezorgd, hetgeen baas Douw zichtbaar

genoegen deed. Baas Douw werd verzocht zich om te draaien en, terwijl de gordijnen van het toneeltje open gingen werden daar zichtbaar, keurig opgesteld, een prachtige kleur-ets, voorstellende een 4-mast bark, een grote foto in lijst van de Nieuw Amsterdam, een reistas en een rookstandaard, aangeboden door de collega's en naaste medewerkers.

Ook baas Van Heere hield een aardige toespraak en overhandigde baas Douw namens het afscheidsfonds op originele wijze, n.l. in een keurige, koperen schroef met schroefas, de uitkering van dit fonds. De schroef met schroefas, een fraai werkstukje, zal zeker als aandenken op een schoorsteenmantel in Schiedam gaan prijken.

Het is een bekend feit dat, wanneer iemand na veel jaren trouwe dienst met pensioen gaat, de toespraken dan dikwijls te aangedikt klinken. Hier was het met de sprekers echter juist zó dat men uit alle woorden het van harte welgemeende kon proeven en juist dit welgemeende bewijst wel dat de onderlinge band heel sterk moet zijn geweest.

Baas Douw heeft in zijn dankwoord niet onder stoelen of banken gestoken dat dit afscheid hem zwaar viel en, zoals hij zei, zijn vele dienstjaren waren hem niet zo zwaar gevallen als deze ene dag. Men kan dit pas ten volle begrijpen als men zelf voor het feit komt te staan. Hij had pas moed gekregen toen hij zoveel belangstelling bijeen zag. Hij stelde het buitengewoon op prijs dat de heren Mulder en Schrier en de heren van het Toezicht bouw „Rotterdam" aanwezig waren en hij dankte hen, in het bijzonder de heren met wie hij in zijn loopbaan zoveel te maken had gehad, de heren Mulder en Nellen, voor de gezonde samenwerking, want die met de heren Mulder en Nellen vormde een apart hoofdstuk in zijn leven en hij was er trots op dat er in al die jaren nooit ook maar één verkeerd woord was gevallen. Alle sprekers, ook de heren Leyerweert en Beugelink bracht hij dank en hij roemde de prettige samenwerking met de voorlieden.

Het zou te ver voeren in dit toch al lange verslag alle collega's en medewerkers te noemen, maar het was wel duidelijk dat er inderdaad een prettige en vruchtbare samenwerking was geweest en dat baas Douw allen zeer sympathiek was.

Wat de mooie cadeaux betreft viel het baas Douw moeilijk precies te zeggen wat hij dacht, maar het was allen duidelijk dat hij er zeer mee was ingenomen.

Men bleef enige tijd onder het genot van een glaasje en een rokertje gezellig bijeen, waarna allen met een handdruk van baas Douw afscheid namen.

v. V.

EEN DUBBEL AFSCHEID

AAN DE NIEUWE WATERWEG

Op 4 januari namen de bankwerkers afscheid van twee collega's, die de pensioengerechtigde leeftijd bereikt hadden. Het waren G. Mulder en J. van Duivendijk.

V. d. Giesen nam eerst het woord en richtte zich tot Mulder. In de afgelopen 31 jaren heeft hij als buitenbankwerker zeer veel ervaring opgedaan en later als binnen-bankwerker toonde hij zijn vakbekwaamheid. Tot v. Duivendijk zeide hij dat hij hem had bewonderd toen hij zich na zijn ziekte zo moeilijk kon bewegen en toch zijn werk is blijven verrichten. Hierna overhandigde hij hem de enveloppe met „dubeltjes".

Daarna werd het woord gevoerd door J. v. d. Gaag. Hij begon met de rake opmerking dat hij bij zo'n afscheid graag de dames erbij wilde zien; ook zij waren al die jaren gebonden aan onze Maatschappij, zij hebben daar recht op. Op geestige en rake wijze memoreerde hij Mulder's overkomst van de „overkant" en zijn goede diensten als kernlid. Hij hoopte dat hij in de voor hem liggende jaren een goede „boer" zou worden, doelende op zijn hobby van tuinieren. Tot v. Duivendijk zei hij hem een ijverige en arbeidzame collega te vinden. Zó vol van z'n werk dat, toen hij hem eens in het ziekenhuis bezocht, hij het eerst vroeg wie de „patrijspoorten deed". Beiden wenste hij een lange, gezonde pensioentijd toe. Hierna overhandigde Van Noordwijk aan beiden namens alle collega's een huldeblijk. De tuinhobby werd hierbij grappig uitgebeeld door een miniatuur kruiwagentje, met stukjes groenten gevuld.

G. Mulder dankte voor de tot hem gesproken woorden; in de aanwezigheid van zoveel collega's zag hij een bewijs van sympathie. Dankbaarheid vervulde hem als hij zich herinnerde dat vele collega's, waarmede hij had samengewerkt, reeds voor goed waren heengegaan. Hij gaf de verzekering dat hij zich in z'n nieuwe „tuin"-stoel op z'n gemak zou voelen.

Van Duivendijk is geen spreker en zei kort: „Jongens, mijn oprechte dank." Dit was genoeg.

Op die zelfde morgen om 11 uur nam de kern afscheid van Gerrit Mulder. Dit ging fijn op z'n „Droogdoks": Het echtpaar Mulder werd met een taxi van huis gehaald en officieel ontvangen op de Loonafdeling.

Als eerste sprak hier de heer Teerds, secr. van de Bedrijfsraad: Gewoonlijk worden bij een afscheid grote lofredes gehouden. Ik zal echter trachten een bewijs voor lof te leveren." Hij bracht in de eerste plaats dank aan mevrouw Mulder voor haar hulp aan haar man. Zij steunde hem in dit werk voorbeeldig. Evenals hijzelf had Mulder z'n jeugd doorgebracht op een dorp. In tegenstelling tot de stad leeft men daar dichter bij elkaar. Daar leert men het „mens zijn"; dit is de aantrekkelijkste kant van zijn karakter en van zijn goede hart. Hij was een warm voorstander van de verschillende fondsen. Hij deed zijn plicht uit mensenliefde. Met een stevige handdruk werd hem nog een lang en gelukkig leven toegewenst.

Hierna was het woord aan de heer Bruinsma, voorzitter van het Overlijdensfonds. Hij kon moeilijk de gesproken woorden nog aanvullen. In de ruim 8 jaren die Gerrit in de Commissie heeft gezeten werden 240 gevallen van overlijden behandeld. Wij konden altijd op hem rekenen met dit droeve werk; met veel verantwoordelijkheidsgevoel deed hij dit. Dank hiervoor. Namens alle collega's werd hem een geschenk aangeboden.

De heer Verschuren, bestuurslid K.A.B., stelde het op hoge prijs te zijn uitgenodigd bij dit afscheid en dankte Gerrit voor wat hij in 40 jaren voor de arbeidersbeweging heeft gedaan, dank zij de volle medewerking van z'n vrouw. Met bloemen voor mevr. en een cadeau voor Gerrit wenste hij hem nog vele gezonde jaren en hoopte dat zijn werk een stimulans zou zijn voor de jongeren.

Toen trad de heer Falandt naar voren, oud-voorzitter van de eerste kern. Hij bracht de eerste moeilijke tijd in herinnering. Er moest toen nog veel gestreden worden, maar er is ook veel tot stand gebracht. Gerrit, jij

gaf jezelf geheel daarvoor. Wij hebben gezaaid, de oogst is voor het nageslacht.

Tot slot sprak de heer De Vries, lid van de Bedrijfsraad. Over het werk wilde hij niet spreken. De aanwezigheid van het leidinggevend personeel was een bewijs van de sympathie, die men daar voor hem koesterde. Het werk in de kern is een zeer moeilijk werk, men moet daar twee zijden dienen, die van de werknemers en die van de Maatschappij. Dit laatste wordt door de collega's moeilijk of in 't geheel niet begrepen. Evenals wij heb je daarom ook veel critiek moeten aanhoren. In de onderlinge besprekingen heb je altijd getoond, ondanks de verschillen van levensovertuiging, de goede verstandhouding te kunnen bewaren. Er waren wel verschillen, maar nooit disharmonie. Het was hem een genoegen hem de enveloppe te overhandigen van het dubbeltjesfonds, één van de dingen, waarvan hij zich een voorvechter had getoond. Als dank voor je werk in de kern wilden wij je graag een prettige herinnering geven. Een boekwerk over tuinieren werd hem overhandigd. Wij zullen je missen. Ik wens je nog vele gelukkige jaren.

In z'n dankwoord drukte Gerrit z'n verwondering uit over dit afscheid: „Ik heb niet meer gedaan dan mijn plicht." Hij dankte alle sprekers; dit was voor hem een onvergetelijke dag.

Opmerker

AFSCHEID BAAS KRIJGSMAN

Vele klinkers, ijzerwerkers enz. hadden zich op 4 jan. in de „bazenkast" verzameld om afscheid te nemen van baas Krijgsman.

Als oudste van de onder hem werkende arbeiders nam Nico Huibers eerst het woord. Hij dankte baas Krijgsman voor zijn leiding, maar vooral voor z'n gemoedelijke houding. Als het werk hem niet dwong liet hij een ieder die z'n werk deed met rust. Hij prees hem om zijn manier van leiding geven, vooral als één van hen, door ziekte of ongeval, niet volwaardig was. Bij het overhandigen van een enveloppe wenste hij hem nog vele gelukkige jaren toe.

Piet Rinke had een aardig rijm gemaakt, waarop elk der aanwezigen de handtekening geplaatst had. Een leuke presentielijst.

J. v. Krimpen sprak ook een woord van lof en zei wel eens te willen weten hoeveel kilometer baas Krijgsman in al die jaren op de werf wel afgelegd had; ontelbare. Hij wenste hem dan ook een goede, lange rust.

F. de Graaf overhandigde hem namens allen een electrisch scheerapparaat.

A. Terlouw gaf hem namens de voormannen een verrekijker en hoopte dat hij er nog vele jaren een genoeglijk gebruik van mocht maken.

T. Rietveld prees hem om zijn eerlijkheid en vooral om zijn eenvoud.

Toen dit afscheid van zijn arbeiders was afgelopen kwamen alle bazen op de „kast". Namens hen sprak baas Borsboom. De samenwerking tussen hen was lang niet altijd gemoedelijk, natuurlijk kwamen ook wel eens geschillen voor, maar zo groot konden die niet zijn of de volgende morgen was dit vergeten. Allen die met je samengewerkt hebben, zullen hieraan een prettige herinnering bewaren. Een wekker heb je nu niet meer nodig.... toch had je graag een tijdaanwijzing. Namens alle collega's overhandig ik je graag deze electrische klok. Met een stevige handdruk werd dit bezegeld.

Opmerker

PIEKEREN MET JOSEFIEN

Josefien zat ernstig te turen op haar boodschappenlijstje. Wel, — alle citroenen en zoutzakken bij elkaar — wat moest ze nu aan Joost geven? Sinds de kleine Karel op straat zijn woordenschat verrijkt had met bar lelijke vloeken had Josefien zich aangewend haar krachttermen te zoeken in het zure en zoute. Wel alle citroenen en zoutzakken, die heren der schepping waren met Sinterklaas maar lastig op het punt van geschenken. Natuurlijk wilde je wat geven, maar — alle citroenen en zoutzakken — wat moest het zijn? Misschien kreeg ze een idee, wanneer ze de stad in trok.

Het was langzamerhand een sport geworden om te zien of ze met het bedrag dat ze voor bepaalde dingen had uitgetrokken, er kon komen. Zou ze het redden in deze dure maanden? Josefien had de bui wel zien hangen en al een tijd lang kleine cadeautjes verzameld. „Hamsteren voor Heilig Man", had ze dit voor zichzelf genoemd. Verborgen achter een stapeltje linnengoed lagen daar al weken vóór de 5e december haar schatten opgestapeld. Tabak in een plastic zak, een kleurboek voor Karel, een streng kralen voor een vriendin, een paar zakdoekjes van een Brabants-bontje, die ze zelf gemaakt had uit een overgeschoten lapje, een stukje zeep, een leuk pulletje, dat ze op de markt voor weinig geld gekocht had. Het viel altijd tegen met Sinterklaas; op het laatste moment gaf je handen vol geld uit omdat die en die en die nog wat moesten hebben. Dat wilde ze deze keer voorkomen. Bovendien was ze van plan borstplaat te maken en ze had nog wat potjes zelfgemaakte jam achter de hand. Zo iets uit eigen keuken waardeerde men bijzonder en het kwam niet zo duur. „Het zit h'm niet in de prijs, die je voor de cadeautjes betaalt", had Joost gezegd. — „Een geschenk is een blijk van hartelijkheid tegenover een ander". Is het dan eigenlijk niet meer waard als je zelf voor het vervaardigen van het geschenk je extra hebt ingespannen, dan dat je zo naar de winkel loopt en een duur ding koopt?

Er zat wel wat in die redenatie van Joost. Dikke cadeaux gaven ze nimmer, dat kon Bruin niet trekken en ze waren niet van het soort dat op verjaardagen en andere feesten met dure geschenken tegen elkaar zat op te bieden. „Dwaasheid, Josefien, ieder zijn zin, maar ik pas er voor", was Joost z'n commentaar. Zo was ook nu de afspraak onderling gemaakt wel Sint te vieren, maar met mate.

Josefien zuchtte — wel alle citroenen en zoutzakken — ze zou en ze moest voor Joost iets bedenken, dat niet te duur was en zeer in de smaak zou vallen. Voor Kareltje, voor moeder, voor haar zuster stond al iets op het lijstje. Zo'n lijstje opmaken, voordat ze de boodschappen deed, beviel haar opperbest. Je kon veel vlugger opschieten in de winkel en je hield het geld beter in de hand, want je kon zo'n beetje van te voren schatten, wat je zou uitgeven. 't Was voor de winkeljuffrouwen ook veel plezieriger een klant te bedienen,

die wist wat ze hebben wilde. Zo maar gaan winkelen en dan wel zien waarmee je thuis kwam was een gevaarlijke zaak voor de beurs. Uit wanhoop, omdat je „het beste cadeautje" niet vinden kon, kwam je dan immers vaak thuis met een te dure aankoop.

Ja, als er één ding nodig was bij het feestvieren, dan was het wel dat vooraf de kosten werden bekeken; anders werd het achteraf huilen.

Opeens kreeg Josefien een inval, ze zou eens naar een boekwinkel stappen om te zien of er een boek over Parijs was. Parijs, dat was van hun beiden een stille wens. Als het er eenmaal eens aanzat dan wilden ze een reisje naar Parijs maken, zo'n soort tweede huwelijksreis. Zou het niet leuk zijn om nu al vast op papier te reizen en je te verheugen in al het moois, dat je eens in werkelijkheid hoopte te beleven?

„Joost — cadeau Parijs", schreef Josefien. Haar lijst was klaar en met een zucht van voldoening ging ze zich klaar maken om haar inkopen te doen. Veel succes Josefien!

E. J. Wilzen-Bruins

HOE IS DE STAND JOSEFIEN?

„Is het een goed jaar,
Is het een slecht jaar?"

„Wat gaat de tijd snel, voordat je het beseft zit je midden in de winter en over ruim een week hebben we alweer Nieuw Jaar", verzucht Josefien. Het echtpaar zit gezellig samen bij de kachel. De kinderen zijn naar bed. Door de radio klinken Kerstliederen. Het is vredig en behaaglijk daarbinnen.

„Kijk Joost, een speciale aanbieding in verband met de balansopruiming, zou het wat zijn?" Josefien toont een prijskrant, waarin diverse dekens staan afgebeeld voor *f* 35,—.

Nu het kouder wordt moeten ze er eigenlijk nog een deken bij hebben. „Een goede één-persoons deken kost zo'n *f* 45,— tot *f* 60,—" zegt Josefien. Ze is er al eens op uit geweest en is veel aan de weet gekomen. Een echte zuiver wollen deken moet je kunnen optillen aan één pluk van de haarvacht. Als de pluk niet loslaat, heb je te doen met echte wol.

„Hm", zegt Joost — „Ik zie je al bezig, wat zullen die winkelbedienden blij zijn als ze jou als klant krijgen". — Josefien kijkt beledigd. „Het is werkelijk waar hoor, de verkoper deed het me zelf voor en je moet ook goed letten op de juiste maat van de deken — kleine maten, kleine prijzen — en als er geen zuiver wol op het etiket staat, moet je dubbel opletten, want dan kan het best zijn dat de wol is bijgemengd met andere textielvezels. Een zware deken behoeft nog geen warme deken te zijn. Het komt op de wol aan en dan heb je nog dekens met kortharige en langharige vacht. Als ze het weefsel sterk ruwen wordt de vacht mooi, maar te sterk is ook weer niet goed, want dan haal je alles naar boven en is de onderlaag onsterk".

„Nou, nou, je draait daar een aardig lesje af, dame, — je kunt wel verkoopster worden", merkt Joost op. Josefien lacht. Eerst eens rond gaan kijken voor het kopen, heeft haar deze wijsheid bijgebracht. Ze weet er tenminste nu iets meer van.

Een deken kost te veel om hem zo maar op goed geluk te kopen.

„Als we nu voor logé's een deken er bij moesten hebben, och, dan konden we misschien wel van deze aanbieding gebruik maken", peinst Josefien hard op — „maar zie je, straks moet Karel in een ander bed en dan hebben we die nieuwe deken beslist nodig en wil ik graag wat goeds hebben".

„Je kunt in ieder geval eens gaan kijken, maar", zegt Joost, terwijl hij zijn pijp uitklopt, „hoe staan we er eigenlijk voor? We moeten de balans eens opmaken".

Josefien springt op, draaft naar de dressoirla en haalt hun spaarbankboekje te voorschijn. „Zie hier, mijnheer gemaal!" Trots toont Josefien het spaarbankboekje; dank zij het weloverwogen financiëel beleid is het saldo met een paar tientjes gestegen. Trouw aan hun goede voornemens heeft Josefien zelfs in de dure decembermaand wat naar de spaarbank gebracht.

„Fijn", zegt Joost, „dat hebben we dan toch mooi klaar gespeeld! Hulde Josefien, dat is nu knap werk, maar met balans opmaken bedoel ik de uitkomsten van het kasboek gaan vergelijken met onze begroting. Eens gaan zien hoe de theorie op de praktijk heeft geklopt en ook eens nagaan wat we nu wel allemaal met ons geld hebben gedaan".

„Het lijkt soms wel of we bijna niets met ons inkomen kunnen doen en toch verdien je wel goed", merkt Josefien op. „Er gaat zoveel op in het huishouden, aan wat extra aanschaf komen we bijna niet toe. Zeg nou zelf, wat hebben we dit jaar nu gedaan?" Josefien heeft er rimpels van in haar voorhoofd getrokken. Maar Joost kijkt vrolijker. „Kom, kom", zegt hij, „is het al niet veel waard, dat we er redelijk van gekomen zijn en geen schuld hebben? En dan, hebben we geen kachel gekocht? En je kleren, bedenk maar eens wat je dit jaar aan kleren voor ons en de kinderen hebt gekocht. Je zult zien, dat valt mee. Dat is meer dan je denkt".

„Kijk", zegt Joost, terwijl hij de begrotingsstaat, die Joost speciaal elke maand invult, uiteenvouwt en bekijkt, „we kunnen nu precies aflezen hoe de stand is. We hebben nog nooit zo goed geweten hoe we er voorstaan. Ik vind, dat we er best voorstaan, al is ons spaarbankboekje niet dik. We weten in het komende jaar beter dan ooit te voren hoeveel de huishouding zal kosten, we weten, dat we iets kunnen sparen voor de kinderen en we komen zo nu en dan aan een groot stuk toe. Mijn Joosje, wat wil je nog meer?" „Bergen wensen en verlangens zullen er altijd blijven, zo is het leven nu eenmaal, wees blij, dat we er behoorlijk van zijn gekomen, en wees er van overtuigd dat we aan de hand van kasboek en begroting veel uit ons inkomen halen. Het weten waar men aan toe is kan beter en heilzamer zijn dan al de angst en het getob en de onrust van het niet weten hoe de stand is. Wie lukraak financiert, vaart zonder loods en strandt voordat hij het weet".

„Ik kan wel merken, dat het oude jaar in aantocht is, je bent gewoonweg een oude wijsgeer", en Josefien aait eens over de haardos van haar wijsgerige Joost, die ze in haar hart wel gelijk geeft. Wat is ze blij, dat ze tegenwoordig nooit meer ruzies om het geld hebben. Kashouden en begroten — nee, het is nog steeds niet haar leukste karwei, maar ze gaat er mee door, ook in het nieuwe jaar, want ze weet nu, dat het veel narigheid voorkomt.

E. J. Wilzen-Bruins

KERSTOCHTEND 1957

In de kille, vroege ochtend van de 2e Kerstdag verzamelden zich de W.E.K.-Leden in de Grote Schouwburg aan het Zuidplein. De voorzitter, de heer Dinkelaar, heette allen hartelijk welkom en betreurde het dat niet alle kaarten waren verkocht; een cabaret schijnt meer gewild te zijn dan dit programma van bekende artiesten, die de kwaliteit garanderen.

De laatste jaren is er toch wel iets veranderd in de Kerstviering. Bijna meer kermis dan Kerstmis. Ons geslacht heeft wel vreselijke dingen meegemaakt. Twee wereldoorlogen, de kloof tussen Oost en West, rassenhaat. Vorig jaar Kerstmis ontmoette ik een neger en hij zei: Als Christus nu op aarde zou wandelen, zou ik dan naast Hem mogen lopen? Thans weer de twist om de ruimtevaart. Miljarden worden hieraan besteed en dat terwijl twee derde van de mensen op de wereld honger lijdt. Met angst vraagt men zich af: Kan er van deze wereld nog iets terecht komen? Het moreel zakt snel. Ruim 600 miljoen mensen op de wereld gingen in de Kerstnacht ter kerke om de eenvoudige Kerstboodschap te vernemen. Een eenvoudig mensenkind was geboren, maar één, die dienend door het leven

ging, vol naastenliefde, eerlijkheid en gerechtigheid.

Laat onze Kerstbezinning deze zijn: In het afgelopen jaar hebben we gefaald, bewust of onbewust, in ons bedrijf en.... in onze familiekring. Laten wij 1958 beginnen met meer eerlijkheid en meer liefde. Op deze wijze kunnen wij een steentje, al is het maar een heel kleintje, bijdragen tot verbetering van de wereld.

Toen was het „woord" aan het ensemble „De Toverfluit". Het werd een prachtige opvoering. Ik zou dit willen noemen klassiek-populair. Er was voor elk wat wils: Piano, voordracht en zang, verzorgd door ons welbekende radioartiesten. De aanwezigen waren zeer voldaan.

Opmerker

HOLIDAY ON ICE

11 december 1957!!! De grote W.E.K.-familie in de enorme Ahoy-Hal bij elkaar. Door de minder „inschikkelijkheid" van sommigen konden velen niet direct hun plaatsen bezetten. De aanwijzingen van de ouvreuses werden niet altijd correct opgevolgd. Wat krachtiger mannelijke commando's hebben nog veel goed gemaakt.

Toen het licht uitging verwachtte ik de stem van onze voorzitter te zullen horen, maar dit scheen niet mogelijk te zijn bij de ijsshow. Ik vond dit heel jammer; zo'n korte openingstoespraak doet ons altijd zo gezellig onder elkaar voelen. Ik kon hieraan maar heel kort denken want daar ontrolde de ijs-show zich voor ons. Het was overweldigend. Ongelooflijk wat 'n tempo, wat een elegance, wat een acrobatiek en techniek; wat een schoonheid. Ik kan onmogelijk zeggen waar ik het meest van genoten heb. Ook het muzikale gedeelte was op zeer bijzondere wijze verzorgd. Wij hoorden de beroemdste zangkoren, dit alles tezamen met het daar aanwezige prima orkest: een stuk geluidstechniek van de bovenste plank. En dan de verlichting! Hebt U gemerkt dat zelfs elke lampenist met een koptelefoon verbonden was met een centrale post waaruit alle commando's werden gegeven? En tenslotte de aankleding: De kostuums waren prima verzorgd. Dit moet wel een zeer kostbaar onderdeel van een ijs-show zijn.

Soms kwamen we bijna ogen en oren te kort. Om de spanning en inspanning niet te hoog op te voeren werden de lachspieren in werking gesteld. De komische ijs-artiesten hebben ons, evenals de clowns De Rastellis, laten gieren van het lachen.

Ik meen wel dat ik namens alle W.E.K.-ers spreek als ik op deze plaats dank zeg aan hen die ons in de gelegenheid hebben gesteld van deze schitterende ijsshow te kunnen genieten voor zo'n lage prijs. En deze dank wil ik tevens overbrengen aan ons Bestuur, die deze geweldige uitvoering moest organiseren, hetgeen voor hen een zeer zware taak moet zijn geweest.

Opmerker

DERDE CULTURELE AVOND (1e serie)

Op 8 januari was de 3e en laatste culturele avond van de 1e serie. „Ons Huis" was stampvol. In z'n openingswoord herinnerde de heer Dinkelaar de aanwezigen er aan, dat de verkoop van de 2e serie a.s. maandag zal aanvangen. En daar er bij de 1e serie velen teleurgesteld moesten worden raadde hij een ieder aan zo spoedig mogelijk te kopen.

Hierna ging het doek op voor de opera Rigoletto van Verdi, te spelen door het marionetten-theater van Bert Brugman. Reeds vanaf de ouverture kwam iedereen onder de bekoring van Verdi's machtige muziek, gespeeld door het orkost van het Scala te Milaan; het was muisstil in de zaal. En wat een stemmen: Tito Gobbi (Rigoletto), Maria Callas (z'n dochter Gilda). Na het tweede bedrijf heb ik heel hard geapplaudisseerd..... en ze kwam terug gelukkig. Het spel van de marionetten was zo natuurlijk van houding en gebaren, dat ze voor mij levende wezens waren geworden. Het was prachtig! Soms hoorde ik bij de zo bekende melodieën meeneurieën. Ik kan mij indenken, dat men daartoe komt, maar men hindert anderen er mee; ook met het maat-tikken van de voet.

Het applaus na ieder bedrijf gold de onzichtbare speelsters en spelers en toen zij tot slot zich aan ons vertoonden groeide het aan tot een ovatie. Dank voor dit prachtige marionetten-spel.... en tot de volgende keer, hoop ik!!!!

Opmerker

AMUSEMENTSORKEST MELODIE & RHYTHME

Iedere dinsdagavond komen in de grote zaal van Courzand de 6 ijverige leden van deze band bij elkaar om hun prachtige liefhebberij te beoefenen. Ik heb altijd respect voor mensen, die zich in verband met hun liefhebberijen, offers willen getroosten van welke aard ook. Bij de leden van M. & R. zijn dit zeer zeker geldelijke offers. Muziek beoefenen is een dure liefhebberij; want muziek moet altijd nieuw zijn: bij de tijd! Nauwelijks heeft men een behoorlijk repertoire samengesteld.... eer het optreden daar is zijn er weer enkele nieuwe top-tunes. Het onderhoud van muziek-instrumenten is ook een kostbare zaak en de bedragen, die daarmee zijn gemoeid, zijn tamelijk hoog.

Deze „klanken" overstroomden mij toen ik een ogenblikje met hen gesproken had. Nu „klonk" dit gelukkig niet alleen: het bleek mij ook dat zij allen het grootste genoegen beleefden aan hun wekelijkse repetities. Hun wens om over wat meer geldmiddelen te beschikken vond ook oorzaak in het feit dat ze hun „melodie" zo goed mogelijk willen brengen. Dit wordt dan ook door een ieder op prijs gesteld. Toch zou ik ons hoofdbestuur gaarne willen wijzen op het feit dat het bezit van deze club ons allen dikwijls veel genoegen brengt en haar financiën spaart; als een liefhebberij te duur wordt moet men er mee ophouden.

Zo'n clubje van slechts 6 leden heeft toch wel iets gezelligs over zich, en die wijze van omgaan met elkaar iets intiems. Dit is ook te begrijpen. Ik wens hen gaarne nog veel „melodie"-genot en hoop dat het „rhythme" niet verstoord zal worden.

Opmerker

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v.d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

Voor abonnementhouders

CULTURELE AVOND

op zaterdag 8 februari in het Feestgebouw Courzand. Opvoering van de opera „Rigoletto", in drie bedrijven (vier taferelen) door het Nederlands Marionettentheater.

CULTURELE AVOND

op woensdag 12 februari in Ons Huis.

Pierre Palla
Wim Verhagen met voordracht en muziek over Mozart
Jetty Cantor, Holl. en Weense liedjes en conference
Herman Emmink, zang, o.a. met Mozart aria's
Jan Boots, conference en leiding hersengymnastiek.

Hartelijk dank aan allen die ons bij de jaarwisseling hun beste wensen voor de vereniging deden toekomen.

RECTIFICATIE

Gaarne willen wij hiermede een fout herstellen die in de vorige Wekker is geslopen onder het hoofd „Onze clubs". Niet de heer G. A. Smit, maar de heer C. Maas, Rondolaan 105, is secretaris van de Wandelsportclub.

BILJARTEN

Na een voor-competitie gespeeld te hebben kwamen de 8 onderstaande spelers voor het kampioenschap '57 in aanmerking.
Uit onderstaande stand blijkt wel hoe groot de spanning was.

Kampioen 1957.	gesp.	gew.	gelijk	verl.	punten
A. Brouwer	14	8	1	5	17
C. Oskam	14	8	0	6	16
A. Hilgerson	14	8	0	6	16
A. Dekker	14	6	1	7	13
P. Blanken	14	6	1	7	13
C. J. Swinkels	14	6	0	8	12
J. Kaasjager	14	5	0	9	10
A. Prins	14	4	1	9	9

Proficiat, heer Brouwer, daar U ook nog een prima kerstbout won, evenals de heer v. Haeren.

Een prachtig clubjaar is voorbij en met geestdrift is weer aan het nieuwe seizoen begonnen met een eierencompetitie.

A. P.

Op 18 december j.l. hebben wij onze 10e jaarvergadering gehouden in de bovenzaal van Café Pierot aan de Nieuwe Binnenweg.

Na het openingswoord van de voorzitter, die alle leden hartelijk welkom heette, werd overgegaan tot het voorlezen van de notulen, die door alle leden werden goedgekeurd.

Er werd ook nog gewag gemaakt van nieuwe leden.

Wij hebben besloten langs deze weg de aandacht van de W.E.K.-leden te richten op onze Biljartclub. We kunnen nog nieuwe leden gebruiken, mits ze niet jonger zijn dan 22 jaar. Na de rondvraag zijn wij overgegaan tot het kiezen van twee nieuwe bestuursleden, omdat de heren Kaasjager en Hempel periodiek moesten aftreden, maar beide heren stelden zich herkiesbaar. Zij werden dan ook met algemene stemmen herkozen. Nadat de voorzitter alle leden prettige feestdagen en een gelukkig nieuwjaar had toegewenst, sloot hij de vergadering.

Het Bestuur

WANDELEN

Op 10 december 1957 hielden we, na het wandelseizoen, onze eerste contactavond in de cantine van de sportvereniging R.D.M. en we kunnen zeggen dat deze avond geslaagd is.

Mag ik eens wat vertellen over het doel van deze avonden, want er volgen er nog meer.

Het wandelen wordt in hoofdzaak in de zomer beoefend. Dus in de winter zou de vereniging zo'n beetje in slaap sukkelen en elk voorjaar opnieuw moeten beginnen. Om dat te verhinderen komen we eens per maand bij elkaar. Wij zingen dan gezamenlijk wandelliedjes, er worden plannetjes voor het volgend seizoen besproken en voor liefhebbers van een dansje gaan de tafels en stoelen even aan de kant. Ook wordt er wel een spelletje gedaan, zodat deze avonden heel gezellig verlopen. Door het houden van deze avonden willen wij de vriendschapsband versterken en indien mogelijk ook nieuwe vriendschapsbanden sluiten.

Wandelvrienden, die nog geen lid zijn van „Dockyard", komt eens kijken en praten. U bent van harte welkom.

C. M.

Foto J. Bek

FOTOCLUB

Vrienden, hier volgt eerst ons programma voor februari 1958 :

6 febr. **Jaarvergadering.**
We rekenen op U aller aanwezigheid.

13 febr. **Vergrotingsavond.**

20 febr. **Portret-fotoavond.**
Brengt dus Uw toestel en statief mee.

27 febr. **Competitie Foto van de Maand.**
Onderwerp : Vrij.

Zoals ik hierboven al schreef, rekenen we er op dat U allen aanwezig zal zijn op de jaarvergadering, want niet alleen hoort U daar de verschillende jaarverslagen, maar het bestuur zal ook de plannen voor het komende seizoen uiteenzetten. U zult niet alleen horen over ons nieuwe lokaal, (zoals U weet moeten we ons oude lokaal verlaten) maar tevens hebben we connectie gezocht en gevonden met een andere fotoclub. Wij hebben de mogelijkheid onder ogen gezien van gezamenlijke bijeenkomsten, met eventueel sprekers van de bond. Deze bijeenkomsten worden dan waarschijnlijk gehouden op Charlois. De plannen zijn nog niet definitief. U hoort er echter op de jaarvergadering meer over. Zoals U ziet, wij (het bestuur) doen ons best om de activiteit in de club zoveel mogelijk op te voeren en wij verwachten Uw medewerking om deze plannen te doen slagen, doch ook door regelmatig de bijeenkomsten te bezoeken. Op de jaarvergadering mogen geen introduce's worden toegelaten, maar verder kunt U op al onze bijeenkomsten Uw kennissen of vrienden, die interesse hebben voor de fotografie, meebrengen.

J. B.

KLAVERJASSEN

Nu de feestdagen achter de rug zijn zullen we nog even nakaarten over het St. Nicolaas en Kerstconcours.

Met St. Nicolaas hadden we, zoals een goede Sint betaamt, boterletters, cake, chocoladeletters, enz., zodat er voor iedereen weer wat te winnen was.

Het was jammer dat de heer Bommeljé die avond verhinderd was, maar dank zij de stille medewerking onzer leden liep alles nogal vlot en was om kwart over tien alles afgelopen.

Nu zal ik onze leden eens allemaal bedanken, omdat er niet gejaagd en geplaagd is, maar iedereen blijmoedig wachtte tot alles uitgerekend was. Mopperen kan ik

wel eens (wat ook nodig is), maar het is allemaal goed bedoeld, hoor, en het wordt goed opgevat, dat is nu weer gebleken!

Onze winnaars van de hoogste prijzen waren weer anderen dan met Kerstmis en ook anderen, dan die op de prijswinnaarslijst voor Kerstmis aan de top stonden.

Dit is erg leuk, want zo wordt alles een beetje verdeeld.

Ons Bondsteam staat er best op, een hoog gemiddelde en een paar verloren wedstrijden.

Jammer, dat er in de bond nog teams zijn, die het wedstrijdspelen minder sportief doen.

Gelukkig gebeurt dit bij ons niet; wij zijn overal gezien als een gezellige ploeg die goed en sportief speelt.

Onze Kerst-prijsuitreiking was op 19 december en als vanouds waren er weer veel mooie prijzen, tenminste, dat hoorden we nog al eens.

Serviezen, glaswerk, uurwerken, lakens, baddoeken, sigaren, enz., alles stond weer uitgestald en voor ieder was er keus.

We hadden dit jaar wat meer gebruiksvoorwerpen beschikbaar en we geloven dat dit nogal in de smaak viel.

Mocht er slechte of goede kritiek zijn, kom er even mee bij ons, misschien kunnen we nog wat leren, zulks wordt op prijs gesteld!

Dan was er nog het avond-concours, waar kerstkransen, timpen, broden, dozen chocolade enz. beschikbaar waren, voor iedereen een prijs! Er werd gezellig om gestreden en, al was het wat vroeg, de kerstsnoeperijen zullen best gesmaakt hebben!

Verscheidene dames kwamen mee uitzoeken en ik geloof dat die het ook bij ons wel leuk vonden.

Consumpties, hartigheidjes, broodjes, sigaren of sigaretten maakten deze avond weer feestelijk, dus voor ons was dit weer een geslaagde avond.

Namens het bestuur,
N. S.

REIZEN

Hieronder volgt het programma der reisclub voor het komende reisseizoen.

Naar de Wereldtentoonstelling te Brussel

Bij voldoende deelneming wordt een aantal dagreizen georganiseerd naar bovengenoemde tentoonstelling. De route is dan als volgt: Rotterdam, Breda, grens, Wuustwezel, Antwerpen, Boom, Brussel, bezoek aan tentoonstelling ± 6 uren, daarna rondrit door Brussel en terug via Mechelen, Antwerpen en Breda naar Rotterdam. De prijs voor deze tocht bedraagt inclusief entree tentoonstelling *f* 9,30. Om ieder lid van W.E.K. in de gelegenheid te stellen deze interessante tentoonstelling te bezoeken, hebben we deze reizen opengesteld voor alle W.E.K.-leden, dan kan tevens ieder lid kennis maken met ons werk. Meldt U spoedig aan bij één der bestuurders van de reisclub, dan kunnen we de bussen bespreken. De dagen waarop deze reizen worden gemaakt worden nog nader bekendgemaakt; dit worden verschillende dagen, want er gaat maar 1 bus per keer.

7 dagen naar het Zwarte Woud, Luxemburg en België.

We vertrekken 28 juni en gaan dan door België naar Luxemburg (Echternach).

29 juni (zondag) rust in Echternach.

30 juni gaan we naar Oberkirch (Zwarte Woud) vanwaar we iedere dag rondritten gaan maken in de prachtige omgeving.

3 juli vertrek uit Oberkirch, we maken dan een prachtige rit en overnachten in Lorch.

4 juli vertrekken we weer uit Lorch en komen over Koblenz, Andernach, Düren, grens, Roermond en Eindhoven. Tot slot diner in Tilburg en dan naar Rotterdam, waar we ± 10 uur 's avonds arriveren.

De prijs voor deze 7-daagse tocht bedraagt *f* 117,— per persoon; in deze prijs is de gehele verzorging begrepen.

Geeft U spoedig op, want voor deze reis is maar 1 bus disponibel.

10-daagse reis naar Duitsland, Oostenrijk, Luxemburg en België.

De route komt in de volgende Wekker.

De prijs voor deze 10-daagse reis bedraagt *f* 175,—, de gehele verzorging inbegrepen. Op al deze reizen blijft de bus iedere dag disponibel voor de deelnemers en deelneemsters.

Voor de dagreis naar Brussel is een bewijs van Nederlanderschap vereist. Voor de 7- en 10-daagse reizen is een geldig paspoort noodzakelijk.

Geeft U spoedig op.

Bestuur Reisclub

11 januari vierde de Reisclub haar 10-jarig bestaan. Allereerst werd een huishoudelijke vergadering gehouden. In z'n openingswoord heette de voorzitter in 't bijzonder welkom de heer Dinkelaar als afgevaardigde van het Hoofdbestuur. Hij bracht gaarne dank aan het Hoofdbestuur voor de prettige medewerking die hij had ondervonden. In de afgelopen 10 jaren zijn zeer zeker fouten gemaakt, maar de harmonie bleef altijd goed. Wij begonnen met 1-dags reizen, toen 3 dagen, vorig jaar 5 dagen en het programma voor het a.s. reisseizoen vermeldt al 7- en 10-daagse reizen. Wie weet.... organiseren we nog reizen naar de maan.

Twee bestuursleden traden periodiek af; zij werden echter bij acclamatie herkozen. Tegelijkertijd waren 4 van de 5 bestuursleden tegelijk jubilarissen: hun zetels waren 10 jaar oud; wel een bewijs dat men met de leiding tevreden is. De plannen voor het a.s. reisseizoen werden in ijltempo besproken en hieruit bleek dat de uitgestippelde 7-daagse reis in de smaak viel. Verder werd een éendaags bezoek aan de wereldtentoonstelling te Brussel aangekondigd, open te stellen voor alle W.E.K.-leden. Dit is zeer te waarderen. Om even 8 uur was de huishoudelijke vergadering afgelopen en werd omgeschakeld op een feestelijke bijeenkomst. Nu, dat kunt U aan de reisclub overlaten. Want het is net één grote familiekring.

Eerst trad op mej. Wijtman met accordeon en de heer De Lange, piano. Met enkele vrolijke nummers pakten zij de zaal direct. Daarna volgde het optreden van het ensemble Ko Koets, conference, muziek, zang, voordracht en goochelen. Het was een prettig en goed verzorgd geheel. Toen de pret het grootst was kwam men op de sympathieke gedachte om drie zieke leden, die in een ziekenhuis lagen, niet te vergeten.... even met de hoed rond en zij ontvangen een bewijs van medeleven van hun reisvrienden.

De klok ging veel te snel. Een gezellige polonaise besloot deze prettige avond. Goede reis.... deze zomer!

Opmerker

DANKBETUIGINGEN

Mijn oprechte dank aan bestuur en leden van W.E.K. voor de prachtige schaal met fruit, die ik tijdens de Kerstdagen in het Boezem Sanatorium mocht ontvangen.

A. v. d. Steen

Ondergetekende betuigt langs deze weg zijn welgemeende dank aan het bestuur en de leden van W.E.K. voor de mooie schaal met fruit, die hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen.

H. J. Vliet

Ondergetekende, A. M. Douw betuigt, mede namens zijn vrouw en kinderen, zijn zeer hartelijke dank aan de directie en aan allen die hebben medegewerkt om zijn afscheid op 21 december 1957 onvergetelijk te maken.

A. M. Douw

Langs deze weg wil ik bestuur en leden van W.E.K., mede namens mijn vrouw en kinderen, hartelijk danken voor het geschenk dat ik met Kerstmis mocht ontvangen.

H. H. A. Buurman

Geacht W.E.K.-Bestuur. Van harte mijn dank voor de heerlijke Kerstverrassing.

W. Vogelenzang

Ik dank het bestuur van W.E.K. van harte voor de belangstelling en het vele fruit ontvangen gedurende mijn langdurig gedwongen thuiszijn

P. Admiraal

Ondergetekende betuigt zijn oprechte dank aan het bestuur en de leden van W.E.K., alsmede aan de commissie van ziekenbezoekers voor de goede gaven en de vele bezoeken tijdens zijn ziekte ontvangen.

J. A. A. Bekkers

Mede namens mijn vrouw betuig ik mijn hartelijke dank aan het bestuur van W.E.K. voor het mooie geschenk, ontvangen ter gelegenheid van mijn 40-jarig jubileum bij de R.D.M.

H. J. Evenwel

Op 14 december 1957 ging de heer

J. VAN DER GRAAF,

mach. houtbewerker, geboren 17 november 1892 en wonende Brugmanstraat 5 b te Schiedam, met pensioen, nadat hij vanaf 16 juni 1941 af werkzaam was bij de N.W.

Op 28 december 1957 gingen met pensioen, de heren :

A. BOENDER,

magazijnknecht, geboren 19 maart 1895 en wonende Achterdijk 33 te Rhoon. Hij was van 19 december 1918 af, met een lange onderbreking, werkzaam bij de R.D.M.

en

A. M. DOUW,

bankwerkersbaas, geboren 8 augustus 1892 en wonende Westfrankelandsestraat 78 b te Schiedam, die van 26 mei 1919 tot 29 december 1941 bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam was.

Op 31 december 1957 verliet de heer

J. VAN DER LINDEN,

draaier, geboren 13 december 1891 en wonende Ludenhorst 10 a te Rotterdam, met pensioen de R.D.M., waar hij van 21 januari 1937 af werkzaam was.

Op 2 januari 1958 nam de heer

K. HOFWEGEN,

bankwerker, geboren 30 september 1892 en wonende Newtonplein 20 b te Schiedam, met pensioen afscheid van de R.D.M., waar hij van 10 december 1936 af werkzaam was.

Op 4 januari 1958 gingen met pensioen de heren :

J. DUIVENDIJK,

bankwerker, geboren 4 december 1892 en wonende van Ruysdaellaan 16 a te Schiedam, die van 13 januari 1941 af werkzaam was bij de R.D.M.

G. HERMES,

aanhouder, geboren 3 december 1892 en wonende 1e Gijsingstraat 12 b te Rotterdam, die van 28 mei 1912 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M. en N.W.

G. S. KROON,

scheepsmaker, geboren 6 september 1892 en wonende Alcorplein 9 b te Rotterdam, die van 3 maart 1924 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

M. W. KRIJGSMAN,

werkmeester klinkers, enz., geboren 1 december 1892 en wonende Oostsingel 77 te Schiedam, die van 24 januari 1916 tot 26 februari 1921 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam was.

G. M. MULDER,

bankwerker, geboren 26 september 1892 en wonende D. v. Wassenaarstraat 17 a te Schiedam, die van 12 mei 1919, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

C. NIJSSEN,

boorder, geboren 12 november 1892 en wonende Hillestraat 9 a te Rotterdam, die van 8 maart 1923 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

L. VAN TOL,

ketelmaker, geboren 25 oktober 1892 en wonende Boezemdwarsstraat 12 a te Rotterdam, die, met een aantal onderbrekingen, vanaf 26 mei 1926 werkzaam was bij de R.D.M.

Op 11 januari 1958 gingen met pensioen de heren:

J. VAN DEN PLASSE,

verpakker, geboren 11 september 1892 en wonende Bingleystraat 65 te Rotterdam, die van 19 augustus 1912 af werkzaam was bij de R.D.M.

J. H. SUNDERMEIJER,

bankwerker, geboren 5 augustus 1889 en wonende Woelwijkstraat 87 b te Rotterdam, die van 17 januari 1919 tot 3 november 1919 en van 15 mei 1946 af werkzaam was bij de R.D.M.

B. ROMIJN,

verpakker, geboren 15 augustus 1889 en wonende Rinzendaalstraat te Zwijndrecht, die van 24 juni 1904 af werkzaam was bij de R.D.M.

Doorlopende WEK-puzzel

HORIZONTAAL.

1 Bestuur, kaartspel; 2 herstelplaats voor schepen, vorm van eten, voorz., hoon, mannetjesbij, rivier in N. Brab., watercloset (afk.); 3 soort van hert, voorz., inspecteur (Eng.), eenheid van stroomsterkte, eerste hulp (afk.); 4 soort dans, voorz., stop, zaak (Lot.), familielid, geboren (Fr.); 5 monster, scheepsadministrateur (Eng.), voelspriet bij dieren; 6 thee (Eng.), meer in Amerika, wereldtaal, bedorven, Leger des Heils (afk.), slim; 7 vloeistof uit steenkolen, jongensnaam, vat, groet, voor niets; 8 keukengerei, woonschuit, pers. vnw., ontkenning, getij, meisjesnaam, 2e letter van het alfabet; 9 zuiver, voedsel, kleur, hoofddeksel, minnedicht; 10 hij die denkt, elektr. geladen stofdeeltje, min, huisdier, uitroep; 11 vlaktemaat, standaardmaat, wasmiddel, verbintenis, windrichting; 12 persoon, plaatje van zekere stof (Fr.), eerste vrouw, hetzelfde, stad in N.-Holland; 13 duivel, bevel, lichaamsdeel, part, aanstonds; 14 land van Azië, hetzelfde (afk.), overdreven zuinig, bijwoord, scharnier, bekende afk.; 15 overtrek, eetlust, Fr. lidwoord, vrucht, vis; 16 ivoor, meisjesnaam, vreemde munt, bediende, vlies, stoomschip (afk.); 17 slaapbeeld, lichaamsdeel, tocht, stop, ver, afk. op visitekaartje; 18 openhartig, voornaam van president, dierengeluid, slobkous, meisjesnaam, gem. in Gelderland, 8e letter van alfabet; 19 ijzerhoudende aarde, slons, vreemde munt, in (Lat.), man, huisdier, tijdperk; 20 voorzetsel, knolgewas, voordeel, stollen, voortreffelijk, waterpeil; 21 muzieknoot, wapen, gem. in Gelderland, zeepwater; 22 titel (afk.), breekbaar, voedsel, kinderspeeltuig, knolgewas, vochtig, insect; 23 ontsluiten, voorzetsel, ontkenning, heer (afk.), bijwoord, redakteur (afk.); 24 helderheid, kledingstuk, familielid, zintuig (meerv.), vlaktemaat; 25 familielid, stuk goed, tegen, schoudermantel, deel van een kippenhok, de onbekende; 26 lekkernij, adem, van de, zuidvrucht, zet.

VERTIKAAL.

2 Dwalen, rivier in Utrecht, roem, kleine rivier, ledig, beker, poel; 3 pers. vnw., opera, uitstekend, boom, horloge-onderdeel, plaats in de Belg. Congo; 4 soort van hert, lichaamsdeel, meisjesnaam, aardig, voegwoord, lokspijs; 5 gelofte, tijdperk, kier, ontleedkunde, bijwoord, snelle verzending (afk.); 6 munt (afk.), voorzetsel, het Rom. Rijk (afk.), uiting van afkeer, titel (afk.), voor de middag (Lat.), titel (Eng.), evenzo, afnemen, mak; 7 delfstof, wapen, kreet, wondvocht, weekdier, vogel; 8 voorzetsel, parapluie (volkstaal), biet, stuk bouwland, Europeaan, rangtelwoord; 9 boom, voorzetsel, soort hond, niet netjes, zwemvogel, godin, waterplaats (Fr.); 11 Zwitserse geneeskundige (1841-1917), meisjesnaam, bekende afk., boom, voegwoord (Fr.), maat, voorzetsel, boom, vlaktemaat (afk.); 12 officier (afk.), insect, lied, sluiereffect (Eng. Afk.), onvermengd, waadvogel; 13 verering, landbouwwerktuig, gifslangetje, plaats in China, wereldtaal; 14 matroos, bijv. naamwoord, gem. in N.-Brabant (omg. Breda); 15 tijdperk, strak, schoonmaakgereedschap, maat, vermaak, plaats in Gelderland, Bijb. figuur, dwarshout; 16 kinderspeelgoed, stekelig dier, gem. in Geïderland, studeren, meisjesnaam; 17 Nippon, vuurspuwende berg, klimtoestel, keukengerei, strook langs de kust; 18 gem. in de prov. Luxemburg, vervoeging van zijn, poetsartikel (merk), bloem, N.O. wijk van Konstantinopel, kellner, heden.

Bij juiste invulling ontstaan op de nummers 1, 10 en 19 vertikaal bekende namen.

Uw oplossing wordt ingewacht uiterlijk op 15 februari a.s. U kent ons adres toch?
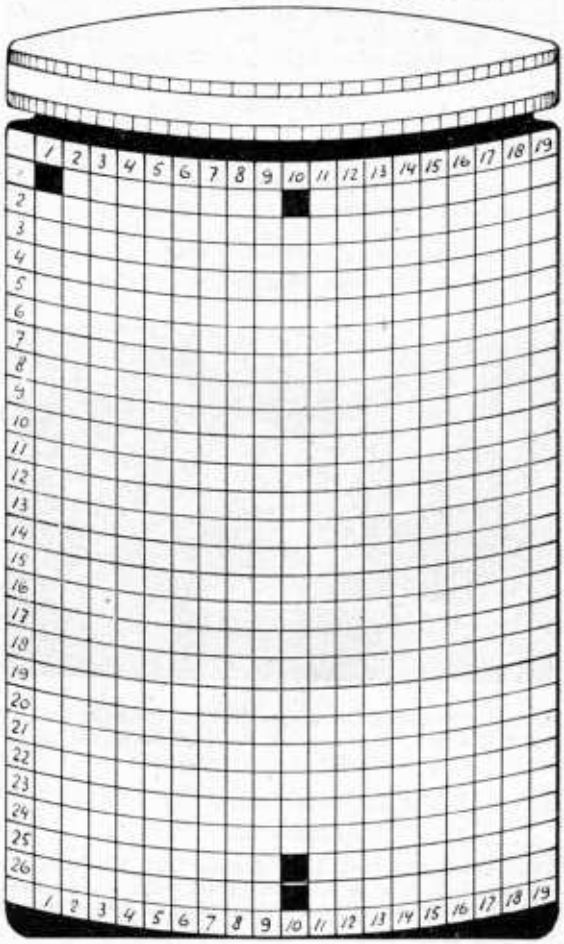
Redaktie De Wekker, Karimunstraat 12, Heyplaat.